

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I den ordentlige Rigsdagssamling 1891—92 blev der af Regeringen i Landstinget fremsat Forslag til Lov om en Forandring i § 16 af Lov af 19de Februar 1861 om en Omordning af de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn, hvorefter Bestemmelsen om, at Indkomstkatten ikke kan sættes højere end 3 pCt. af den samlede Skatteindtægt, skulde ophæves, og erstattes med en ny Bestemmelse gaaende ud paa, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse uden Indenrigsministeriets Samtykke ikke i noget Aar i Genhold til Loven af 19de Februar 1861 skulde kunne udskrive et højere samlet Skattebeløb end Gennemsnittet af det samlede Beløb af de i Loven omhandlede Skatter i de 3 nærmest foregaaende Aar med Tillæg af en Femtedel, saaledes at det Beløb, som herudover med Indenrigsministeriets Samtykke i noget Aar udskrives, ikke medtages ved paafølgende Beregninger over de sidste 3 Aars Gennemsnitsbeløb.

Forslaget blev vedtaget i Landstinget dog med den Begrænsning, at Indkomstkatten i intet Aar kunde ansættes til mere end 4½ pCt. af den samlede Skatteindtægt. Efter at Lovforslaget derefter var blevet oversendt til Folketinget, blev det henviset til et Udvalg, hvilket Udvalg ligeledes bl. a. behandlede et ved privat Initiativ indbragt Forslag til Lov om Signering af Skat paa faste Ejendomme i Kjøbenhavn. Angaaende Regeringens Forslag afgav Udvalget under 15de Marts 1892 en Betænkning. Ifølge denne var det under Udvalgets Overvejelser gjort gældende, at en eventuel Forhøjelse af Indkomstkatten rettest burde medføre en Ændring af Reglerne for dens Paaligning, ligesom ogsaa at en saadan Forhøjelse i hvert Fald burde være ledjaget af en forholdsmeetsig Forøgelse af Skatterne paa faste Ejendomme. I Udvalget var endvidere blevet fremdraget det ønskelige i eventuelt at gaa over til en ny Skatteform, som i højere Grad end de hidtidige Skatter kunde lægge Beslag paa en Del af den ved Konjunkturerne fremkaldte Forøgelse af de faste Ejendommers Værdi. Endelig havde der været rejst Spørgsmaal om Indførelse af en Huslejeskat. — Udvalget fremsatte vel ikke noget bestemt Forslag i nogen af de antydede Retninger, men foreslog henstillet til Regeringen at tage Spørgsmaalet om en Forandring i de bestaaende

Kjøbenhavnske Skatteforhold under fornyet Overvejelse. Efter de ved Lovforslagets Iste Behandling i Folketinget faldne Udtalelser og efter den af Udvalget indtagne Stilling maatte Taanten nærmest blive henledet paa den af Udvalget som en Mellemform mellem personlig Skat og Skat paa fast Ejendom betegnede Huslejeskat.

Regeringen har derefter ment at burde imødekomme det i Folketinget fremkomne Ønske, hvorfor den uddav sig en Udtalelse over Sagen fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Resultatet af Kommunalbestyrelsens Overvejelser ere nu forelagte Ministeriet, og det væsentlige af deres Indhold findes trykt som Bilag til disse Bemærkninger.

Det har ved disse Overvejelser været det ledende Synspunkt, at den Opgave, det i første Række maatte gælde om at løse, var at aabne en Mulighed for Kjøbenhavns Kommune til i den nærmeste Fremtid og i et væsentligt Omfang at kunne forøge sine Indtægter; Kommunens Udgifter ere nemlig stegne i en meget betydelig Grad, navnlig for saa vidt angaar Fattig-, Skole- og Hospitalsvæsenet, og de nuværende Indtægter ere derfor blevne utilstrækkelige.

Om forskellige af de Bestatningsordninger, der kunde tænkes at ville give Kommunen en Indtægtsforøgelse, gælder det nu imidlertid, at de med Nødvendighed forudsætte saa omfattende Undersøgelser og Overvejelser, at de ikke ville kunne paaregnes gennemførte i Lobet af kort Tid, og Kommunens Trang til hurtig Forøgelse af sine Indtægter saaledes ikke vil kunne fyldestgøres gennem dem.

For saa vidt saaledes en Forhøjelse af Indkomstkattprocenten skulde sættes i Forbindelse med Ændringen i Principperne for Skattens Paaligning, saasom Indførelse af en progressiv Skala for samme, vilde saadanne Spørgsmaals Afgørelse kræve omfattende Overvejelser. — Det samme gælder om en Reform af Reglerne for Bestatning af de faste Ejendomme, navnlig i den Retning, at der skulde gives Kommunen Afgang til at blive delagtig i den ved Samfundsforholdenes Udvikling bevirkede Værdiforøgelse for de faste Ejendomme. Som af Kjøbenhavns Magistrat nærmere paavist (Bilag 1) vilde en saadan Ordning derhos udkræve et stort Maskineri; der vilde mangle